

стори ся, молихъ, че си въ сѣтованіе, и
 3 °облѣчи дрехы на сѣтованіе, и не ся по-
 мазувай съ елей, но бѣди като жена съ-
 4 тующа много дни за мъртвецъ: И иди
 при царя та му говори споредъ тѣзи ду-
 5 мы. И °тури Иоавъ думы-тѣ въ уста-та ѿ.
 6 И като говори Фекойка-та жена на
 7 царя, °паднахъ на лице до земѣхъ-тѣ, та ся
 8 поклони, и рече: °Помогни ми, царю. И
 9 рече ѿ царь-тѣ: Що имашъ? А тя рече:
 10 Охъ! азъ съмъ °жена вдовица, и умрѣ
 11 мжжъ ми. И раба-та ти имаше двама сы-
 12 нове, които ся сбихъ и двама-та на поле-
 13 то и нѣмаше нѣкой да ги раздвои, но
 14 удари единий-тѣ другий-тѣ, и го уби. И
 15 ето, станяхъ °всички-тѣ родини про-
 тивъ рабъ-тѣ ти, та рекохъ: Прѣдай
 16 оногизи който удари брата си, за да го
 17 умрѣтвимъ за животь-тѣ на брата му ко-
 18 готото уби, и да истрѣбимъ купно наслѣ-
 19 дника: и така ще угасятъ вжлгнѣхъ-тѣ
 20 който ми е останжлъ, та да не оставятъ
 21 на мжжа ми име, нито остатжъ, по ли-
 22 це-то на земѣхъ-тѣ. И рече царь-тѣ на
 23 женжъ-тѣ: Иди въ домъ-тѣ си, а азъ ще
 24 заповѣдамъ за тебе. И рече Фекойка-та
 25 жена на царя: Господарю мой царю, нека
 26 е °на мене беззаконіе-то, и на отече-
 27 ской-тѣ ми домъ: а °царь-тѣ и прѣстолю-
 28 ть му да сѣхъ неповини. И рече царь-тѣ:
 29 Който проговори противъ тебе, доведи го
 30 при мене, и нѣма вече да те докачи. И
 31 тя рече: Нека помене, молихъ, царь-тѣ Го-
 32 спода Бога своего, и нека не остави °да
 33 ся умножатъ отмстители-тѣ на кровь-
 34 тѣхъ за истрѣбленіе, и да погубятъ сына
 35 ми. А той рече: °Живъ Господь, нито
 36 единъ косемъ на сына ти не ще да падне
 на земѣхъ-тѣ.

12 Тогазъ рече жена-та: Нека говори, мо-
 13 лихъ, раба-та ти слово на господаря си ца-
 14 ря. И рече: Говори. И рече жена-та: За-
 15 что си помыслилъ ты такъвозъ нѣщо °про-
 16 тивъ Божій-тѣ людіе? понеже царь-тѣ
 17 говори това като повиненъ чловѣкъ, ко-
 18 гато царь-тѣ не възвраща °заточенный-тѣ
 19 си. Защото °непрѣмѣнно ще умремъ, и
 20 смы като вода разлѣвна по земѣхъ-тѣ,
 21 която ся не събира пакъ: и Богъ не отне-
 22 ма душжъ, но °намѣрва срѣдства, што
 23 заточенный-тѣ да не остане отдалеченъ
 24 отъ него. Сега за това дойдохъ да прого-
 25 ворѣхъ това на господаря си царь-тѣ, за-
 26 что людіе-тѣ мя уплашихъ и раба-та
 27 ти рече: Ще говорѣхъ сега на царя: Мо-
 28 же бы царь-тѣ да испльни прошеніе-то
 29 на рабъ-тѣхъ си. Защото царь-тѣ ще по-
 30 слуха, за да избави рабъ-тѣхъ си отъ рѣ-

кжъ-тѣхъ на чловѣка който иска да погуби
 мене и сына ми купно, отъ Божіе-то на-
 17 слѣдіе. Рече даже раба-та ти: Рѣчь-та на
 господаря ми царь-тѣ ще бѣде сега утѣ-
 шительна; защото °както е ангелъ Божій,
 така е господарь-тѣ ми царь-тѣ, за да
 18 разсжждава добро-то и зло-то: и Господь
 Богъ твой ще бѣде съ тебе.

18 Тогазъ отговори царь-тѣ и рече на же-
 нжъ-тѣхъ: Да не скрѣнешъ отъ мене сега
 това, за което ще ты поштыамъ азъ: и
 рече жена-та: Нека проговори, молихъ,
 19 господарь-тѣ ми царь-тѣ. И рече царь-тѣ:
 Съ тебе ли е въ всичко това рѣчка-та на
 Иоавъ? И жена-та отговори и рече: °Жи-
 ва е душа-та ти, господарю мой царю,
 отъ всичко това що изрече господарь-тѣ
 ми царь-тѣ никои не може ся уклони ни
 надесно, ни надѣво; защото рабъ-тѣ ти
 20 Иоавъ, той ми заповѣда, и °той тури всич-
 кы тѣзи думы въ уста-та на рабъ-тѣхъ
 ти. Рабъ-тѣ ти Иоавъ направи това, за да
 обрѣне лице-то на тѣзи думжъ: и госпо-
 21 дарь-тѣ ми е мудръ, °като мудрость-та
 на ангелъ Божій, за да познава всичко
 22 що е на земѣхъ-тѣхъ.

21 И рече царь-тѣ на Иоавъ: Ето, сега на-
 правихъ това нѣщо: иди прочее, доведи
 22 младий-тѣ Авессаломъ. И паднжъ Иоавъ
 съ лице-то на земѣхъ-тѣхъ, та ся поклони,
 и благослови царя: и рече Иоавъ: Днесъ
 познава рабъ-тѣ ти че намѣрихъ благо-
 23 дать прѣдъ очи-тѣ ти, господарю мой ца-
 рю, защото царь-тѣ стори споредъ думжъ-
 24 та на рабъ-тѣхъ си. Тогазъ станжъ Иоавъ
 та °отиде въ Гессуръ, и доведе Авесса-
 25 ломъ въ Іерусалимъ. И рече царь-тѣ: Да
 ся върне въ домъ-тѣ си, и °да не види
 26 лице-то ми. И върнахъ ся Авессаломъ въ
 домъ-тѣ си, и не видѣ лице-то на царя.

25 А въ всякий Израиль нѣмаше чело-
 вѣкъ толкозъ много похваленъ заради
 красотжъ-тѣхъ си, както Авессаломъ; °отъ
 26 петжъ-тѣхъ на ногжъ-тѣхъ му, дори до върхъ-
 тѣхъ му, нѣмаше въ него порокъ. И когато
 стрижеше главжъ-тѣхъ си, (защото всякъ
 27 годинжъ ѿкъ стрижеше; понеже косми-тѣ
 му налегнувахъ, за това ги стрижеше):
 прѣтегляше власы-тѣ на главжъ-тѣхъ си, и
 28 тежеекъ двѣстѣ сикли споредъ царскжъ-тѣхъ
 тегилкжъ. И °родихъ ся Авессалому три-
 29 ма сынове, и една дѣщеря именуема Фа-
 маръ: тя бѣ прѣкрасна жена.

28 И сѣдѣ Авессаломъ въ Іерусалимъ двѣ
 години цѣлы, а °лице-то на царя не ви-
 29 дѣ. За това проводи Авессаломъ до Ио-
 авъ за да го проводи при царя; но той не
 рачѣ да дойде при него: праги пакъ вто-

в Виж. Руо. 3; 3.

с Ст. 14, Исх. 4; 15.

д 1 Пар. 20; 41. Гл. 1; 2.

е Виж. 4 Пар. 6; 26, 28.

ж Виж. Гл. 12; 1.

з Числ. 35; 19. Втор. 19; 12.

и Быт. 27; 13. 1 Пар. 25; 24.

мат. 27; 25.

н Гл. 3; 28, 29. 3 Пар. 2; 33.

о Числ. 35; 19.

п 1 Пар. 14; 15. Дѣян. 27; 34.

р Сжд. 20; 2.

с Гл. 13; 37, 38.

о Іов. 34; 15. Евр. 9; 27.

п Числ. 35; 15, 25, 28.

р Ст. 20. Гл. 19; 27.

с Ст. 3.

м Ст. 17. Гл. 19; 27.

с Гл. 13; 37.

ф Быт. 43; 3. Гл. 3; 13.

г Ис. 1; 6.

и Виж. Гл. 18; 18.

ч Ст. 24.